

Zalimi asla sevemem

Vatan, millet ve tarih şuuruna sahip bir insanın, bir toplumun ve bir milletin affedeceği veya affetmeyeceği olaylar ve durumlar vardır. Bu millî şuur sebebiyle dün olduğu gibi, bugün de ve yarında dik durmalı ve haksızlığı haykırabilmelidir. Bu tavır, bir onur ve haysiyet meselesidir. Bu millî duruştan taviz verildiği an, o toplum çok şeyler kaybeder ve söylemekten haya edeceğim derecelere düşer. Van Gölü'ndeki Akdamar arasındaki Ermeni "Surp Haç Kilisesi"ndeki yapılan ayinden söz etmek istiyorum. Bu adada neler yapıldı, ne cinayetler işlendi, ne namuslar kirlletildi, ne vahşetlikler yapıldı bu millete anlatıldı mı? Birinci Dünya Savaşı yıllarında Moskof destekli Ermeni işgaline

Hüseyin ALBAYRAK

günebakış

uğrayan Van'da yapılan Ermeni katliamları sırasında bu adaya götürülüp namusları kirlletilen Türk-Müslüman kadınları-

mızın, namusu için kendilerini uçurumlardan, atan, Van Gölü'nün sularına atlayan iffet abidesi bacılarımızın, analarımızın yürekler yakan durumları evet bu millete anlatıldı mı?

Vicdanları titreten bu vahşeti yapan Ermeni komitacıların neslini bu günah adasında bir araya getirerek onlara ayin yaptırmak, yapmalarına müsaade etmek, kiliselerini restore edip buralara bu milletin parasını harcamak hangi millî tarih şuru ile bağdaşır? Günahları sebebiyle bu tecavüz adasını yerle bir etmek dururken, bu adadaki kilisenin gölgesinde bunca iğrençlikler, iffetsizlikler, cinayetler, işkenceler işlenmişken ve bunca insanımızın hınç ve nefret dolu bakışları ve duyguları altında, Türk-Müslüman olup da bu törene iştirak edebilmek için insanî duygulardan sıyrılmak gerekir. Vicdanları yaralayan bu tavizden

duygulardan sıyrılmak gerekir. Vicdanları yaralayan bu tavizden umulan nedir ki? Doğrusu bunu bilmek isteriz. Kime karşı ve ne için bir boyun büküklüğümüz var ki vatandaşın nefretini hortlatan bu ayine devlet ortak olabiliyor? Yetmemiş gibi bir de bu günah adasına su getirileceği vadedilebiliyor? Bu yalakalıklarla gönül kazanılacağı mı umuluyor. Türk'e hiç Ermeni dost olur mu? Eline fırsat geçtiğinde bu millete yaptıkları ihanetleri ve cinayetleri ne çabuk unuttuk. Dün Ermeni ne ise, bugün de aynıdır. Bu gerçeği görmeyorsak yazıklar olsun bize, yuh olsun bize Ermenistan'ın başkenti Erivan'ın nüfus çoğunluğu bir zamanlar Türk ve Müslümandı. Şimdi burada kaç Türk ve Müslüman bırakıldı ve hangi câmi günümüze getirildi? Bu açık gerçek de görülüp, sözü edilmiyorsa.. bizdeki bu duyarsızlara binlerce defa yuh... Yeniçağ Gazetesi'nin 11 Eylül 2018 tarihli sayısında "Selcan Taşçı Hamşioğlu"nun "**Ben Diyarum Tecavüz Adası Sen Diyorsun Dostluk Anıtı**" yazısını bulun da bir okuyun lütfen. Bir hanım yazarın kaleminden çıkan ve gerçekleri ortaya koyan o yazı, üst yönetimin ne derecede millî tarih şuurundan yoksun olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Milli Şairimiz şöyle diyor: **Zulmü alkışlayamam, zalimi asla sevemem / Gelenin keyfi için geçmişe kalkıp sövemem**" İşte ben de bu inanç içinde yapılan çirkefliği tasvip etmediğimi söylemek durumundayım. Aynı tavizkâr tutuma son yıllarda Trabzon'da Meremana (Sümela) manastırında 15 Ağustos'ta yapılan hıristiyan Rum ayinleriyle de şahit olmuyor muyuz? İstanbul'da Heybeliada da Ruhban Okulu için bu cömertliğimiz niçin. Lozan Antlaşması ile Türkiye sınırları içinde Ege Denizi'ndeki 18 adacığı işgal eden ve buralarda tesisler, üstler, kiliseler kuran, tatbikatlar yapıp gövde gösterisinde bulunan Yunanistan'a karşı hiç ses çıkaramayıp niçin? Bizi susturan ne? Niçin bu tavizleri hep biz veriyoruz? Şair ne anlamlı söylüyor: "**Sükûn belirdi mi bir milletin hayatında / Kalır senin gibi zillet, esaret altında/ Nedir bu meskenetin bir kumldasana / Niçin kumldamıyorsun, niçin ne oldu sana?**" Evet ne oldu bize.